

נְשִׁמָתָא

דְּאוּרִיתָא

הוֹרִים וְיְלָדִים לומדים
חסידות בצוֹתָא

גליון 254 |

עֵרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה • ה' אָדָר תשע"ז

יוצא לאור על ידי ועד כפר חב"ד ארה"ק ת"ו

הַנֶּפֶשׁ הָרֵאשׁוֹנָה

חֵלֶק שְׁלִישִׁי וְאַחֲרוֹן

'אָנִי'

אבא/אמא: : אם נרצה להגדיר במלה אחת את הבטיחה של הנפש הבהמית, נוכל להשתמש במלה 'אני'. בשונה מהקדשה המרגישה כל הזמן את הקדוש ברוך הוא, בלי שום 'קלפה' שמסתירה באמצע, ולכן היא בבטול מחלט לקדוש ברוך הוא, הרי הנפש הבהמית שמקורה הוא מ'קלפת נגה' אינה נמצאת בבטול תמידי לה, אלא מרגישה את עצמה. לכן, בשונה מהנפש האלקית, שכל הרצון שלה הוא רק להיות קשורה כל הזמן עם ה', ולעשות כל מה שה' דורש ממנה (תורה ומצוות), ואין לה רצונות אחרים כלל - לנפש הבהמית יש רצונות משלה שיכולים להתבטא בחשק לעשות דברים לא טובים, או בחסר חשק לעשות דברים טובים.

'טיפוס' מרכב

ילד/ילדה: מסכה זו יש לאדם מדות לא טובות, כמו כעס וגאווה. אם האדם אינו מרגיש את עצמו ואינו חושב שהכל מגיע לו, אין לו סבה לכעס או להתגאות. אך מי ששם את עצמו במרכב, חושב את עצמו יותר טוב וחשוב מכל האחרים, ואוי ואבוי למי שלא יכבד אותו מספיק... בגדול, המדות הלא טובות מתחלקות לארבעה סוגים (מ'ארבעה יסודות' מהם מרכבת הנפש): כעס וגאווה מיסוד האש שיש בה חם והתנשאות כלפי מעלה, הרצון להתענג מתאוות העולם הוא מיסוד המים (ולדגמה במאכל יבש אין תענוג, אלא רק בדבר שיש בו מעט לחות וטרייות), דברים בטלים והנאות חולפות הם מיסוד הרוח שאין לה קיום וממשות,

לזכות החיילת בצ"ה ברכה מזל תחי' אצרף,
לרגל יום הולדתה ג' אדר
נדפס ע"י הוריה יגאל יצחק ויעל שיחיו אצרף

בעֵרְבוּ שֶׁל אוֹתוֹ יוֹם חֲזָרָה הַחֲלִיָּה לִירוּשָׁלַיִם וְהַתְּמִים יוֹסֵף יִצְחָק גוֹרְבִיץ' מֵהָר לְהַתְּקַשֵּׁר לְמִזְכֵּירוֹת הַרְבֵּי. בְּמִשְׁךָ דְּקוֹת אֲרֻכּוֹת סִפְר לְמִזְכֵּיר הַרְבֵּי בְּנֵימִין קֶלֶן אֶת הַשְּׁתַלְשָׁלוֹת הָאֲרוּעִים. לְאַחַר מְלוֹי חוֹבֵת הַדְּיוּחַ נוֹתְרוֹ לְגוֹרְבִיץ' וְחִבְרָיו רַק שְׁעוֹת סְפּוּרוֹת לְמִנוּחָה, שֶׁכֵּן ב-4:30 לְפָנוֹת בְּקָר צְרִיף לְהַתְּחִיל שְׂדוּר הַהֲתוֹעָדוֹת שֶׁל הַרְבֵּי, הַתּוֹעָדוֹת פּוּרִים.

הַפְּתָעָה בְּהֲתוֹעָדוֹת

הַמוֹנֵי חֲסִידִים עִמְדוּ מְצֻטוּפִים עַל הַ"פִּירְמִידוֹת" הַגְּבוּהוֹת לְכָל אֲרָף וְרֵחַב בֵּית הַמְּדַרְשׁ הַגָּדוֹל ב-770 וְהַמְתִּינוּ בְּצַפְיָה לְכַנְיֶסְתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי. בְּשַׁעַר הַיְעוּדָה הַרְבֵּי נִכְנַס ל'זֶאֱל' הַגָּדוֹל וְהַהֲתוֹעָדוֹת מִתְחִילָה. הַשִּׁיחָה הָרֵאשׁוֹנָה עוֹסֶקֶת בְּעִנְיַי דִּיוֹמָא, עִנְיָנוּ שֶׁל פּוּרִים בְּפֶשֶׁט, רְמֵז, דְּרוּשׁ וְסוּד וּבְעִבּוּדַת הָאָדָם. לְאַחַר הַנְּגוּן בְּאֵה הַשִּׁיחָה הַשְּׂנִיָּה, וְהַחֲסִידִים מְשַׁתְּאִים כְּשֶׁהַרְבֵּי פּוֹתַח וְאוֹמֵר:

"לִפְנֵי זְמַן קָצָר הַגִּיעָה יְדִיעָה מֵאֲרָץ הַקֹּדֶשׁ עַל מֵאֲרַע הַמְּבֻטָּא אֶת הָאָמּוֹר לְעִיל, שֶׁזָּהוּ בְּעַצֵּם הַתְּכֵן שֶׁל הַמְּגֵלָה, שֶׁכַּאֲשֶׁר יְהוּדֵי עוֹמֵד בְּתַקְרָף עַל יְהוּדוֹתוֹ וְהוּא לֹא חוֹשֵׁב פְּעַמִּים, אֲלֵא אֲדַרְבָּה - מְבַצֵּעַ בְּפֶעַל אֶת הַנְּדָרֶשׁ מִמֶּנּוּ, הִרִי הוּא מְצַלִּיחַ מְבִלִי לְהַנְזִק אוֹ לְהַזִּיק - לֹא רַק לִיהוּדִים אֲלֵא גַם לְגוֹיִים..."

קֵהַל הָאֲלָפִים נִדְרָף. כָּלֵם מְבִיטִים בְּרַכּוּז בְּפָנָיו שֶׁל הַרְבֵּי, הַמְּסַפֵּר אֶת כָּל הַסְּפּוּר לְפָרְטִיו.

בְּאוֹתָהּ שַׁעָה יוֹשֵׁב בְּמִרְחָק אֲלָפֵי מִילִין, הַתְּמִים יוֹסֵף יִצְחָק גוֹרְבִיץ', בְּזֶאֱל' שֶׁל יְשִׁיבַת 'תּוֹרַת אֵמֶת' בִּירוּשָׁלַיִם עִם הַמוֹנֵי אַנְ"שׁ וּמְקַרְבִּים, וּלְתַדְהֶמְתוֹ הוּא שׁוֹמֵעַ אֶת הַרְבֵּי מְסַפֵּר בְּפְרוֹטְרוֹט אֶת הַשְּׁתַלְשָׁלוֹת הָאֲרוּעִים כְּפִי שְׁחוּה רַק לְפָנֵי שְׁעוֹת סְפּוּרוֹת...

בְּשַׁבּוּעַ הַבָּא, הַסְּפּוּר הַמְּלֵא כְּפִי שְׁסַפֵּר עַל יְדֵי הַרְבֵּי.

'טִנֵּק מְבַצְעִים' בְּמַצַּב צַה"ל

"פּוּרִים שְׁכֵם" תש"ו

חֵלֶק שְׁנִי

תְּקָצִיר: מְשֻׁאֵית צְבָאִית וּבָה שְׁנֵי חִילִים וְאַרְבַּעַת חֲסִידִים הַעוֹשֶׂה אֶת דְּרֻכָּה לְמַצְבֵי צַה"ל בְּאָזוּר שְׁכֵם, לְמַבְצַע פּוּרִים, נִקְלַעַת לְמֵאֲרֵב מְתַכְנֵן שֶׁל הַמוֹן עֲרַבֵי מוֹסֵת. אֵן הַרְבֵּי יוֹסֵף יִצְחָק גוֹרְבִיץ' לֹא מוֹכֵן לְחִזוֹר אַחוּרָה. "אַנְחֵנוּ בְּשִׁלְיחוֹת שֶׁל הַרְבֵּי שֶׁהַבְּטִיחַ לָנוּ 'עָלֵי וְעַל צְוֹאֵרֵינוּ'..."

"וּמְרַדְכֵי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה"

הַרְבֵּי יוֹסֵף יִצְחָק גוֹרְבִיץ', כִּיּוֹם מְשַׁפִּיעַ בִּישִׁיבַת 'תּוֹמְכֵי תְּמִימִים' בְּמַגְדֵּל הַעַמֶּק, מְשַׁחֲזֵר אֶת הַמֵּאֲרַע הַהוּא: "הָאֲבָנִים רָעֵמוּ כָּל הַזְּמַן וְאַנְחֵנוּ יִשְׁכְּנוּ פְּנִימָה וְלֹא יִדְעֵנוּ מַה קוֹרָה. לְמַעַן הָאֵמֶת, גַּם עַכְשָׁו נוֹפֵל עָלַי פֶּחַד כְּשֶׁאֲנִי נִזְכָּר בְּאוֹתָם רְגַעִים... הִיָּה בִּי אֵז תַּקְרָף רַב שְׁאִינְנִי יוֹדַע אִם הוּא קִיָּם גַּם הַיּוֹם..."

הַחֵיל הַנְּהַג הַתְּנִיעַ שׁוּב אֶת הַמְּשֻׁאֵית, נִסַּע מְעַט אַחוּרָה וּבְנֵהמַת מְנוּעַ זֶנֶק קְדִימָה וְרַמַּס אֶת מַחְסוֹם הָאֲבָנִים הַבוֹעֵר. הַרְכָּב הַעֲנֵק קָרְטַע, הַתְּנַדְנָד מְצַד לְצַד וְכַמְעַט הַתְּהַפֵּף, אֵן הַמְּשִׁיף הַלְּאָה...

חֲמַתָּם שֶׁל הַעֲרָבִים רַק גְּבָרָה, וּמִטֵּר אֲבָנִים הַמְּשִׁיף לְהַזְרֵק לְעֵבֶר הַמְּשֻׁאֵית הַנְּמַלְטֵת קְדִימָה.

שְׁמִחָה וְשִׁשׁוֹן בְּבָסִיס

לְאַחַר שֶׁעֲבְרוּ אֶת הַמְּשׁוּכָה הָרֵאשׁוֹנָה, הַמְּשִׁיכָה הַמְּשֻׁאֵית בְּדָרָף הַרְגִילָה עַד לְבָסִיס צְבָאִי קְרוֹב, שֶׁם יָרְדוּ הַבַּחּוּרִים לְשִׁמְחַתָּם הַגְּלוּיָה שֶׁל חֲלֵי הַבָּסִיס. שְׁנֵי הַחֲלִילִים מֵהָרוּ לְדוּחַ לְמַפְקֵד הַבָּסִיס. זֶה נִדְהָם וְשָׁאֵל אֶת הַחֵיל אֵיךְ קָבַל עַל עֲצָמוֹ אַחֲרֵי כַּבְדָּה שְׁכָזָאת. הַחֵיל מְשַׁף בְּכַתְפוֹ וְהַשִּׁיב כִּי לֹא יִכּוֹל הִיָּה לְעַמֵּד מוּל הַבְּטָחוֹן הַמוֹצָק שֶׁשְׂדֵר הַבַּחּוּר.

מְפַקֵּד הַבָּסִיס נִסְחַף בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת שֶׁל הַחֲסִידִים חִבְרֵי הַחֲלִיָּה וְהַחֲלִילִים הַמְּלוּיִם. הוּא מֵהָר לְאֶסֶף אֶת כָּל הַחֲלִילִים שֶׁהָיוּ בְּבָסִיס וְהַזְמִין אֶת הַרְבֵּי גוֹרְבִיץ' לְסַפֵּר אֶת הַשְּׁתַלְשָׁלוֹת הָאֲרוּעִים. גַּם הֵם הַתְּרַגְּשׁוּ. הֵם רָאוּ לְפָנֵיהֶם אֲמוּנָה יְצוּקָה וּבְטָחוֹן מְחֻלָּט וְהַהֲתוֹעָרוֹת הִיָּתָה גְּדוּלָה. רַבִּים הַפְּשִׁילוּ שְׁרוּוֹלִים וְהִנִּיחוּ תְּפִלִּין, וְלְאַחַר מִכֵּן יִצְאוּ כָּלֵם, חֲסִידִים וְחִילִים, בְּרַקוּד סוּעֵר.

אָלָא הִיא בָּאָה וְהוֹלֶכֶת, וּמִדּוֹת הָעֲצוּלוֹת (כְּבָדוֹת) וְהַעֲבָבוֹת הֵן מִיִּסוּד הָעֶפֶר שֶׁהוּא הַיִּסוּד הַכָּבֵד בְּיוֹתֵר. לְסָכוּם, תְּחוּשַׁת הַמְּצִיאוֹת (בְּלִשׁוֹן הַחֲסִידוֹת - הַיְשׁוּת) שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית, הִיא מְקוּר הַמִּדּוֹת הָרְעוּת שֶׁלָּהּ.

לְהִפָּךְ לְטוֹב

אָבָא/אִמָּא: אֵךְ כִּפִּי שֶׁהִזְכַּרְנוּ, הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית הִיא מְקַלֶּפֶת נֶגֶה, שֵׁשׁ לָהּ שִׁיכּוֹת לְטוֹב - וְלָכֵן, עִם קֶצֶת מֵאֲמָץ אֲפֹשֶׁר לְהִפָּךְ אֶת הַמִּדּוֹת הַלֹּא טוֹבוֹת וְלְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן לְטוֹב, וּכְפִתְגָם רְבוּתֵינוּ נְשִׂיאֵינוּ "כָּל הַמִּדּוֹת, גַּם הַלֹּא טוֹבוֹת, אוֹ רְעוּת עַל פִּי תֵאָרֵם וְשִׁמוּתֵיהֶם, אֲפֹשֶׁר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם לְעִבּוּדַת ה', עַל פִּי הַתּוֹרָה". אֲפֹלוּ גֵאֻה נִתֵּן לְהִפָּךְ לְמִדָּה חַיִּיבִית... מִסְפָּר עַל אַחַד מִגְדוּלֵי הַחֲסִידִים שֶׁל אֲדַמוֹר הַזֶּקֶן שֶׁכָּכֵל פֶּעַם שָׁבָא אֵלָיו הֵיכָר הָרַע, אָמַר לוֹ הַחֲסִיד: "אֵלֵי אַתָּה בָּא?!" הָאֵם אֵינָךְ יוֹדֵעַ שְׂאֵנִי חֲסִיד שֶׁל אֲדַמוֹר הַזֶּקֶן? וְנוֹסֵף לָכֵן אֵנִי גַם עֲשִׂיר וְגַם לְמַדָּן... אִין לָךְ מָה לְחַפֵּשׂ אֲצִלִּי, לָךְ תִּנְסָה אֲצִל מִיִּשְׁהוּ אַחֵר... כִּן הַתְּגָאָה הַחֲסִיד כִּלְפֵי הֵיכָר הָרַע וְנִצַּח אוֹתוֹ.

בְּהֵמָה טוֹבָה

יְלַדְיָלָדָה: אֵךְ בְּנוֹסֵף לָמָּה שֶׁלְמַדְנוּ כִּי נִתֵּן וְצָרִיךְ לְנַצֵּל אֶת הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית וְאֶת הַמִּדּוֹת שֶׁלָּהּ לְקַדְשָׁהּ, הִרִי בָּהּ עֲצָמָה יֵשׁ (לְצַד הַתְּכוּנוֹת לֹא טוֹבוֹת) גַּם תְּכוּנוֹת טוֹבוֹת, כִּיִּן שֶׁהַמְקוּר שֶׁלָּהּ הוּא מְקַלֶּפֶת נֶגֶה שֵׁשׁ בָּהּ גַּם טוֹב וְקַדְשָׁהּ. בְּמַלִּים אַחֵרוֹת, עוֹד לְפָנֵי שִׁנְכִנְסַת בְּנוֹ הַנֶּפֶשׁ הָאֵלֶקֶית, כְּכֹר בַּעַת הַלָּדָה בָּהּ נִכְנְסַת בְּנוֹ הַנֶּפֶשׁ הַחַיִּיבִית/הַבְּהֵמִית, יֵשׁ בְּנוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת. אֵלֶּה הֵן הַמִּדּוֹת הַטּוֹבוֹת הַנִּמְצָאוֹת בְּטַבַּע (=הַנֶּפֶשׁ הַטַּבַּעִית) שֶׁל כָּל יְהוּדִי, כְּמוֹ הַרְחֻמְנוּת וְגִמְלוֹת חֲסִידִים בָּהֶן מֵצִטִּין עִם יִשְׂרָאֵל. יוֹצֵא אִם כֵּן, שֶׁהַיְהוּדִי מִתְיַחַד לֹא רַק בְּנֶפֶשׁ הָאֵלֶקֶית שָׁבוּ אֲלָא גַם בְּנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית שֶׁלוֹ.

מִהוּ טוֹב אֲמֵתִי?

אָבָא/אִמָּא: הַכּוֹנֵה כָּאֵן אֵינָה סֵתֵם לְמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֲלָא לְטוֹב טְהוֹר שֵׁיכּוֹל לְבוֹא רַק מֵצַד הַקְּדוּשָׁה. יְכוֹל לְהִיּוֹת מֵצַב שְׂאָדָם גּוֹמֵל חֲסֵד עִם אָדָם אַחֵר, אֵךְ זֶה לֹא 'טוֹב' מִחֲלָט, כִּיִּן שֶׁהוּא חוֹשֵׁב עַל עֲצָמוֹ וְמֵצֵפֶה לְתַמּוּרָה בְּעִבּוּר הַמַּעֲשֵׂה שֶׁלוֹ. לְדַגְמָה, הוּא נוֹתֵן צְדָקָה כְּדִי שִׁדְעוֹ שֶׁהוּא אָדָם טוֹב. רַק כְּשֵׁישׁ 'בְּטוֹל', הָאָדָם אֵינּוּ חוֹשֵׁב עַל עֲצָמוֹ אֲלָא רַק עַל הַשְּׂנִי.

כִּיִּן שֶׁבְּנֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית שֶׁל יְהוּדִי יֵשׁ גַּם טוֹב וְקַדְשָׁהּ, לָכֵן יֵשׁ בָּהּ גַּם מִדּוֹת טוֹבוֹת בְּאֲמֵת וְאֵנּוּ מְסֻגְלִים לַעֲשׂוֹת חֲסֵד אֲמֵתִי, בְּלִי לְצַפּוֹת לְכָל תְּמוּרָה.

הַלְקָח:

גַּם הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית שֶׁלָּנוּ הִיא יְהוּס... א. יֵשׁ בָּהּ מִדּוֹת טוֹבוֹת כְּמוֹ רְחֻמְנוּת וְגִמְלוֹת חֲסִידִים. ב. גַּם אֶת הַמִּדּוֹת הַלֹּא טוֹבוֹת אֵנּוּ יְכוֹלִים לְנַצֵּל לְדַכְרִים טוֹבִים.

(מַעֲבֹד ע"פ תַּנְיָא פֶּרֶק א, הַיּוֹם יוֹם ג אִייר)

"לֹאכֵל בְּשִׁבִיל לְהַתְּפַלֵּל"

יְלַדְיָלָדָה: בְּהַתְּעוּדוֹת יו"ד שֶׁכָּטַתְּ תַּשִּׁי"ט חֲזַר הַרְבִּי עַל הַסְּפּוּר שֶׁסָּפַר הַרְבִּי הַרִ"צ עַל סִבְתּוֹ הַרְבִּינִית רַבְּקָה: "בְּהִיוֹתָה בֵּית שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, חָלַתָּה בְּיוֹתֵר, וְצוּנָה הָרוּפָא שֶׁתֹּאכַל מִיַּד בְּקוֹמָה מְשֻׁנָּתָה. וְכִיִּן שֶׁלֹּא רָצָתָה לֶאֱכֹל קֶדֶם הַתְּפִלָּה, הִיָּתָה מְשִׁכִּימָה לְקוּם, מִתְּפַלְלֶת וְאַחֵר כִּן אוֹכֶלֶת, כִּן, שֶׁלֹּא אֲכָלָה קֶדֶם הַתְּפִלָּה, וְגַם אֲכָלָה מְקֵדָם בְּבִקְרָה. אֲכָל כְּמוֹכֵן שֶׁלֹּא זֶה בְּלִבְד שֶׁלֹּא הוֹעִיל הַדְּבָר לְבִרְיאוּתָהּ, אֲלָא בְּגִלְלֵי זֶה עוֹד נִחְסַר בְּשֻׁנָּתָה".

אָבָא/אִמָּא: "וְאָמַר לָהּ הַצִּמְח-צֶדֶק: יְהוּדִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּרִיא וּבַעַל כּוֹחַ. בְּנוֹגַע לְמִצְוֹת נֶאֱמַר "זַחֵי בָּהֶם", וְהַפְּרוֹשׁ בָּזָה, שְׂצָרִיכִים לְהַחֲדִיר חַיּוֹת בְּהִמְצוּוֹת. וּבְכַדִּי לְהַמְשִׁיךְ חַיּוֹת בְּהִמְצוּוֹת, מְכַרְחִים לְהִיּוֹת בַּעַל כּוֹחַ וְלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

וְסִיִּם הַצִּמְח-צֶדֶק: אֵל לָךְ לְהִיּוֹת מְרַעֲבַת. מוֹטֵב לֶאֱכֹל בְּשִׁבִיל לְהַתְּפַלֵּל מֵאֲשֶׁר לְהַתְּפַלֵּל בְּשִׁבִיל לֹאכֵל".

יְלַדְיָלָדָה: מִסְפּוּר זֶה אֵנּוּ יְכוֹלִים וְצָרִיכִים לְלַמֵּד הוֹרָאָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, הַמִּתְחַבֶּרֶת לָמָּה שֶׁלְמַדְנוּ בְּעֵלוֹן זֶה בְּשִׁבּוּעוֹת

✂ _____ ✂

גְּלוֹן 254 תְּרוּמָה

שֵׁם הַתְּלַמִּיד/הָ: _____ מִשְׁפָּחָה: _____

כִּיתָה: _____ חֲתִימַת הוֹרִים: _____

הַאֲחֵרוֹנִים עַל הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית: "עֲנִינֵי הָאָדָם נְחַלְקִים בְּכָלֵל לְשָׁנֵי סוּגִים: א) הַעֲנִינִים שֶׁעוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ לְמוּד הַתּוֹרָה, תְּפִלָּה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת. ב) הַעֲנִינִים שֶׁעוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל עֲצָמוֹ, מָה שֶׁמֵּצִיטְרָךְ לְאָדָם בְּאֲמֵת, אוֹ מָה שֶׁנִּדְמָה שֶׁהוּא צָרֵךְ עֲבוּרוֹ".

אָבָא/אִמָּא: "הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית שֶׁל שְׁנֵי סוּגִים אֵלוֹ הִיא - "תְּפִלָּה" וְ"אֲכִילָה". הַסּוּג הַרְאִשׁוֹן הוּא "תְּפִלָּה", כִּי תְּפִלָּה עֲנִינָה הַפְּנִיָּה וְהַתְּחַבְּרוּת אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, "דַּע לְפָנֵי מִי אַתָּה עוֹמֵד - לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא". וְהַסּוּג הַשְּׂנִי הוּא "אֲכִילָה", כִּי כָּל מָה שֶׁנִּצְרָךְ לְאָדָם, הִרִי הוּא "רַעַב" לָזֶה, וְכֵאֲשֶׁר מְקַבֵּל אֶת צָרְכּוֹ הִרִי זֶה מְשַׁקֵּיט אֶת רַעֲבוֹנוֹ - "אֲכִילָה".

יְלַדְיָלָדָה: יְכוֹל לְהִיּוֹת מֵצַב שָׁבוּ הָאָדָם עוֹשֶׂה הַבְּדִלָּה בֵּין הַתְּפִלָּה לְאֲכִילָה. הוּא אֲמָנָם מִתְּפַלֵּל, לוֹמֵד תּוֹרָה וּמְקִיִּם מִצְוֹת, אֲכָל כְּשֶׁהוּא מִתְּעַסֵּק בְּעֲנִינֵי עוֹלָם הַזֶּה, אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, מְסַחֵר וְכַדוּמָה, הוּא אֵינּוּ מִתְּנַהֵג כְּנִדְרָשׁ מִיְהוּדִי וְלֹא מְרַגִּישִׁים שֵׁשׁ בוֹ קַדְשָׁהּ.

אָבָא/אִמָּא: אוֹ שֵׁשׁ קֶשֶׁר בֵּין הָאֲכִילָה לְתְּפִלָּה, אֲכָל "הַתְּפִלָּה הִיא בְּשִׁבִיל הָאֲכִילָה"... הוּא מִתְּנַהֵג כְּרִאֵי לִיהוּדִי, גַּם בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם, אֲכָל מֵצֵפֶה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא 'יִשְׁלַם' לוֹ עַל זֶה וְיִתֵּן לוֹ עוֹד גְּשָׁמִיּוֹת...

יְלַדְיָלָדָה: אֵךְ הַתְּכַלִּית הִיא "לֹאכֵל בְּשִׁבִיל לְהַתְּפַלֵּל" - שֶׁכָּל עֲנִינֵי הָאָדָם וְצָרְכּוֹ (שֶׁנִּקְרָאִים "אֲכִילָה") צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׁבִיל "תְּפִלָּה" (שֶׁכּוֹלֶלֶת כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת), לְפַעַל בָּהֶם "זַחֵי בָּהֶם", לְהַמְשִׁיךְ חַיּוֹת בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת.

כִּן צָרִיכִים לְחַנֵּךְ גַּם אֶת הַיְלָדִים, אָמַר הַרְבִּי, "וְהָאֵב וְהָאֵם יָרוּוּ מֵהֶם נַחַת לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, נַחַת בְּרוּחָנִיּוֹת וְנַחַת בְּגִשְׁמִיּוֹת".

הַלְקָח:

בְּכָל דְּבָר שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים, אֲכִילָה, שִׁתְיָה, מְנוּחָה וְטִיּוֹל, עֲלֵינוּ לְזַכֵּר שֶׁהַמְטָרָה שֶׁלוֹ הִיא כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְהַתְּפַלֵּל וְלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ.

(מַעֲבֹד ע"פ שִׁחַת יו"ד שְׁבַט תַּשִּׁי"ט)